

Sygn. akt IV Ka 419/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Plota

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Pawlak

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013r.

sprawy A. K.

obwinionego o czyn z art. 96 § 3 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp. VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Krotoszynie

z dnia 5 września 2013r. sygn. akt VII W 286/13

Na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.s.w. i art. 5 § 1 pkt 9 k.p.s.w. oraz art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.s.w.

I. Uchyla zaskarżony wyrok i postępowanie wobec A. K. umarza.

II. Kosztami postępowania sądowego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 419/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 września 2013r. w sprawie VII W 286/13 Sąd Rejonowy w Ostrowie Wlkp. VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Krotoszynie uznał obwinionego A. K. za winnego tego, że w dniu 6 marca 2012r. w K., będąc właścicielem samochodu marki J. o numerze rejestracyjnym (...) i będąc obowiązany wskazać na żądanie Komendanta Straży Miejskiej w K. komu powierzył pojazd do kierowania w dniu 01.03.2012r. o godz. 19.18 w L. na ul. (...), nie udzielił wiadomości o tożsamości kierującego, który w w/w miejscu i czasie popełnił wykroczenie z art. 92a k.w. to jest wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 200 zł. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.s.w. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 130 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości obwiniony zarzucając obrazę przepisów postępowania oraz nierozpoznanie istoty sprawy, a tym samym błędne ustalenie stanu faktycznego.

Wskazując na powyższe zarzuty obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Apelacja obwinionego w części w jakiej kwestionuje zaskarżony wyrok i wnosi o umorzenie postępowania jest zasadna.

Sąd I-ej instancji uznał obwinionego A. K. za winnego tego, że na żądanie Komendanta Straży Miejskiej w K. nie wskazał osoby, której powierzył pojazd do kierowania w dniu 1 marca 2012r.

Takie rozstrzygnięcie Sądu orzekającego nie jest trafne.

Przede wszystkim należy podkreślić, iż na podstawie art. 17§3kpw Straż Miejska ma przyznany status oskarżyciela publicznego w sprawach w których ujawniła wykroczenie, działając w obszarze objętym jej ustawowymi zadaniami.

Jednakże w odniesieniu do zadań zakresu kontroli ruchu drogowego (określonych w art. 11 ust. 1 pkt. 2 ustawy o Strażach Gminnych) , ustawowe uprawnienia Straży Miejskiej dotyczą jedynie osób kierujących pojazdem lub uczestników ruchu. Powyższe ograniczenie wynika bezpośrednio z treści art. 129b ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy „ prawo o ruchu drogowym”, który wyraźnie wskazuje, że wykonywanie kontroli ruchu drogowego przez strażników miejskich może odbywać się tylko w stosunku do kierującego pojazdem lub uczestnika ruchu. Taka interpretacja powołanego przepisu wynika również z orzeczeń Sądu Najwyższego odnoszących się do przedmiotowego problemu.

„ strażnicy gminni (miejscy) uprawnieni są do wykonywania kontroli ruchu drogowego wobec kierującego pojazdem oraz uczestnika ruchu drogowego naruszającego określone tam przepisy ruchu drogowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2010r. w sprawie III.KK 116/10, Lex nr 583855), a nadto przepis art. 129b ust. 2 pkt. 1”prawa o ruchu drogowym” ogranicza wyraźnie uprawnienia strażników straży gminnych (miejskich) jedynie do kierujących pojazdami , w tym naruszających przepisy ruchu drogowego w razie zarejestrowania ich czynu przy pomocy urządzeń rejestrujących , a tym samym, nie wobec właściciela lub posiadacza takiego pojazdu , jeżeli nie wykazuje się jego sprawstwa(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2013r. w sprawie II.K. 90/13 Lex nr 1299163).

Jak ustalił Sąd I-ej instancji obwiniony A. K. jest właścicielem samochodu o nr rej. (...) D. (...) i nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 1 marca 2012r. o godz. 19.18 w L. na ul. (...) , tłumacząc iż dostarczone zdjęcie w raporcie z miejsca w którym popełniono wykroczenie , co do osoby kierującej jest nieczytelne.

Z wyjaśnień obwinionego wynika , że to nie on kierował pojazdem w chwili wykroczenia gdyż nie wykluczał ,że pojazdem tym w chwili zdarzenia mogli kierować jego bracia (k.31).

Takie postępowanie obwinionego spowodowało , że Komendant Straży Miejskiej w K. złożył wniosek o ukaranie A. K. do Sądu Rejonowego w Krotoszynie o czyn z art. 96§3kw.

Skoro więc obwiniony A. K. nie był sprawcą wykroczenia przekroczenia prędkości (a więc objętego kompetencjami ustawowymi z art. 129b ust. 2 „prawa o ruchu drogowym”), gdyż takiego dowodu nie ma , należy z tego wnioskować , iż Straży Miejskiej uprawnienia oskarżyciela publicznego wobec A. K. nie przysługują.

Jak już podkreślono wyżej brak jest uprawnień po stronie Straży Miejskiej do skierowania wniosku o ukaranie do Sądu A. K. o wykroczenie z art. 96§3kk, gdyż uprawnienia Straży Miejskiej przysługują wyłącznie co do kierujących pojazdami i uczestników ruchu drogowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 109§2k.p.s.w. i art. 5 §1 pkt. 9 k.p.s.w. (brak skargi uprawnionego oskarżyciela) , uchylił zaskarżony wyrok i postępowanie wobec A. K.umorzył , a na podstawie art. 636§1k.p.k. w zw. z art. 119k.p.s.w. kosztami postępowania sądowego obciążył Skarb Państwa.